

1893-12-01

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 1 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10736>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

NEON

ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗΓΓΕΛ

Ετησίαι εν Κύπρω Σιλίνα... 8.
Εν τῷ ἔσωτερικῷ ... 10

Πῶσα αἰτήσις δέον νά γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀποδείξις πληρωμῆς δέον νά φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΕΜΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ.

Β'

Ἡ ἐν Κύπρῳ Κυβέρνησις λαμβάνουσα, ὡς γνωστὸν, τὴν δεκάτην φόρον ἄλλως παρῳχημένων χρόνων καὶ καταδεδικασμένων, εἰς εἶδος, καθίσταται κάτοχος μεγάλης ποσότητος σιτηρῶν. Ταῦτα δὲ δύναται, ὡς εἰκός, νά διαθέσῃ εὐκοπώτερον ἢ οἱ ἄλλοι τοῦ εἶδους τούτου κάτοχοι δηλαδὴ οἱ ἔμποροι. Καὶ περὶ μὲν τῆς εἰς εἶδος λήψεως τῆς δεκάτης—τεβασπισμένου εντος ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν τοῦ φθόρου τοῦτου—οὐδὲν ἀντιλέγομεν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νά σιγήσωμεν ὡς πρὸς τὸ σύστημα τῆς μεταφορᾶς τοῦ εἶδους. Ἡ μεταφορὰ τῶν σιτηρῶν, κερμιζομένων ἐκ τῶν μεσογαίων εἰς τὰ παράλια ὑπὸ τοῦ φοροδοτοῦντος, ὑφ' ἃς συνθήκας ἐνεργεῖται, δὲν δύναται νά ἐπαινεθῇ ἢ νά ἐπιδοκιμασθῇ διότι ἢ τι ἢ οὐδὲν διαφέρει τῆς ἀγγαρείας. Δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι ἡ κυβέρνησις τελεῖ μεταφορικὴν δαπάνην, ἀλλ' ἡ δαπάνη αὕτη δὲν ἀμειβεί ἰσαρκῶς τὸν μεταφέροντα ἐκ τοῦ χωρίου του εἰς τὴν πόλιν γεωργὸν τὰ σιτηρά, δὲν ἀμειβεί λέγομεν ἐπαρκῶς καθόσον ὁ μεταφέρων τὴν δεκάτην γεωργός, ὑπόχρεως νά κενώσῃ τὸν σιτηροφόρον σάκκον ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀδυνατῶν πολλάκις ἐξ αἰτίων πολλῶν νά πράξῃ τοῦτο, ἀναγκάζεται ἵνα μισθοδοτήσῃ ἀγχοφόρον τινά ὅπως ἐκτελεσῇ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτοῦ. Ἡ δεδομένη δὲ πρὸς τὸν ἀγχοφόρον τοῦτον ἀμοιβὴ εἶνε πολλάκις τὸ τίμημα τῆς μεταφορᾶς. ὅπερ ὁ γεωργός λαμβάνει παρά τῆς κυβερνήσεως. Οὕτω δὲ ἡ μεταφορὰ ἐνεργεῖται ἀνευ οὐδεμιᾶς ὠφελείας τοῦ γεωργοῦ καὶ διὰ τοῦτο εἴπομεν ὅτι, σχεδὸν οὐδὲν διαφέρει τῆς ἀγγαρείας. Οἴλοθεν δὲ νοεῖται ὅτι οὕτω γινόμενη ἡ μεταφορὰ, παρέχει εἰς τὸν κάτοχον τοῦ εἶδους, τουτέστιν εἰς τὴν κυβέρνησιν, πλεονεκτήματα, ὧν εἶνε ὅλως ἀμέτοχος ὁ ἕτερος κά-

τοχος αὐτοῦ δηλ. ὁ ἔμπορος. Τὸ εἶδος τὸ ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ ἔμπορου εἶνε ἐπιβεβαρημένον ὑπὸ τῆς δαπάνης ταύτης, ἥτις, ὡς εἰκός, ἀναπτύσσει τὰς ἀξιώσεις τοῦ κατόχου, ἀλλὰ πλὴν ταύτης τελεῖ καὶ ὁ ἔμπορος καὶ ἄλλας δαπάνας, μὴ κοινὰς, ὡς τὸ ὑλάχιστον νομιζόμεν, πρὸς τὰς τῆς κυβερνήσεως, ὡς εἶνε ἡ τῆς ἐκμισθώσεως ἀποθηκῶν, ἢ τῶν ἀποθηκῶν καὶ τῶν τοιούτων, πολλῶν βραχυουσῶν ἐν τῇ πλάστιγγι τῆς ἀξίας τῶν σιτηρῶν. Λαμβάνουσα δ' ἡ κυβέρνησις τὴν δεκάτην τῶν σιτηρῶν εἰς εἶδος κατέχει τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ ὅλου ποσοῦ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν δημητριακῶν, καθίσταμένη οὕτως ἰσχυρὰ πολεμῖα εἰς τὴν ἐν τῇ νήσῳ ἐμπορίαν, ἥτις καταθλιβόμενη δὲν δύναται ἐλευθέρως νά ἀναπτύξῃ πάσας αὐτῆς τὰς δυνάμεις. Δὲν γνωρίζομεν, ἐν ἡ κατὰ θλίψιν αὕτη εἶνε παρεσκευασμένη, ἀλλὰ ἀναμφίλεκτον ὑπάρχει, ὅτι ἐπέρχεται τοῖς ἔμπορευμένοις. Ἡ κυβέρνησις ἀπηλλαγμένη τῶν πολλῶν εὐθυνῶν καὶ ἀναγκῶν, αἵτινες βραβύουσι τὸν ἰδιώτην, ἀρνεῖται προσφορὰς γινόμενας πρὸς αὐτὴν καὶ ἐκ τούτου προκύπτει ὁ διαγωνισμὸς τῶν ἀγοραστῶν, ἢ ἔμπόρων, οἵτινες τότε ἀμιλλώμενοι, ὑπερβιζόμενοι τῆς φιλοτιμίας αὐτῶν, ὑπερτιμῶσι τὸ εἶδος, ὅπερ ἐκποιούμενοι ἐν τοῖς τόποις τῆς καταναλώσεως φέρει ζημίας. Πλὴν δὲ τῶν εἰρημῶν συντελεῖ εἰς εἰς τὴν κατὰ θλίψιν καὶ βλάβην τῆς ἐμπορίας τῶν Δημητριακῶν καὶ ὁ ἐξῆς λόγος: Ἐπειδὴ γίνονται γωστῆν, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀξιοῖ ὑψηλὰς τιμὰς οἱ κάτοχοι τῶν σιτηρῶν καθίστανται ἀπαιτητικώτεροι ἐαυτῶν καὶ ἡ φυλάττουσι τὸ προϊόν ἐν τοῖς σιτοβολώσι μέχρις οὗ τύχουσι τῶν ἀπαιτήσεων τῶν καὶ οὕτω δεσμεύουσι τὸν ἔμπορον καὶ τρόπον τινά εἰς ἀπεργίαν αὐτὸν ἐμβάλλουσιν ἢ ἐξαναγκάζουσιν αὐτὸν νά ἐκπληρώσῃ ἐπὶ προφανεῖ ζημιά τὰς ἀπαιτήσεις τῶν. Καὶ κατὰ τὴν πρώτην λοιπὴν καὶ κατὰ τὴν δεύτεραν περίστασιν ἡ ἐμπορία πιέζεται, συνθλίβεται, βεβαίως δὲ οὐδὲν καρποῦται. Ἡ κυβέρνησις καὶ φρίσει καὶ θέσει οὕσα ἀπεπληρωμένη πλείτων ἐμπορι-

κῶν ἀναπορεύκτων σὺνθηκῶν καθίσταται οὕτω καὶ ἐν τῇ δημοκρατικῇ ἐμπορίᾳ ἰσχυρὰ καὶ δυσκατάβλητος δέσπονα προκαλοῦσα ἐν στενῷ μάλιστα κύκλῳ ἂν μὴ δυσάρεστα, ἀλλ' οὐδ' εὐάρεστα ἀποτελέσματα. Μία δὲ ἐμπορικὴ τάξις ἀδρῶς φρονηγουμένη οὐ μόνον στερεῖται τῆς πολυτίμου κυβερνητικῆς προστασίας ἐν τῷ ἔργῳ αὐτῆς ἀλλὰ καὶ, ὡς φαίνεται, ἐξ ὁσῶν ἀνεπιζητοῦμεν, πολεμεῖται ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος ἐν Κύπρῳ συστήματος. Ἡ κυπριακὴ κυβέρνησις ἀπὸ τῶν μάλιστα ἐν αὐτῶν ὀργανίζει συστηματικώτερον καὶ τελειότερον τὴν ἐμπορικὴν αὐτῆς μηχανήν, συνάπτει σχέσεις πρὸς ἔμπορικοὺς οἴκους ἐν ταῖς χώραις τῆς κατὰνάλωσεως τῶν ἡμετέρων προϊόντων, δύναται νά ἐξηγήσῃ τῶν πρακτόρων αὐτῆς εἰδήσεις θετικώτερας, ἀκριβοτέρας καὶ ταχυτέρας ἢ οἱ ἔμποροι ἐν γένει διέφεται ὡς ἐπιστήμων ἔμπορος, ὑψόμενος εἰς τὰς γενικὰς τῆς ἐμπορίας ἀρχὰς, συλλαμβάνων σχεδία καὶ ἐκτελεῶν ταῦτα μετὰ ταχύτητος καὶ δεξιότητος οὐ μικρᾶς. Λέγομεν ἐπιστήμων ἔμπορος διότι ἀληθῶς ἀπὸ τῶν αἰποικίλων φράσεις καὶ τροπαῖ τῆς ἐμπορίας, οἱ ἀπρόσοποι σιδοασμοὶ καὶ ἡ συστροφή τῆς ἐμπορικῆς ἐνεργείας πρὸς πολλὰς ἄλλας βιομηχανικάς, φερ' εἰπεῖν, ναυτιλιακάς καὶ τασ παραπλησίας, εἴτι δὲ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν πολιτικὴν ἐξέψωσαν τὴν ὑπὸ τῶν πολλῶν ὡς ραδίαν τινὰ τέχνην θεωρουμένην ἐπιστήμην, εἰς σημεῖον δυσέρικτον. Οἱ ἀπειρότεροι καὶ δειλότεροι ἀδυνατοῦντες νά ἀκολουθήσωσι τῇ προόδῳ ἀναπτύξει καταλείπουσι πολλάκις τὸ ἔργον, ἐπέχουσι, καὶ περὶ τοῦ πρακτείου ἀποροῦντες, ἀσχάλλουσι, δυσφοροῦσι, τῶν ποικίλων βιοτικῶν ἀναγκῶν βαρυνουσῶν αὐτούς. Οἱ κοινωνιολογοῦντες περαβάλλουσι τὴν κοινωνίαν, τὸ κράτος πρὸς ἐμφύχον ὀργανικὸν ὅν συγκροτεῖται δὲ ἡ κοινωνία ὑπὸ τριῶν διακεκριμένων τάξεων, ἀντιστοιχουσῶν πρὸς τὰ τρία κυριώτερα στοιχεῖα τοῦ ἐμφύχου ὀργανικοῦ ὄντος, ἦτοι, τῆς τάξεως τῶν γεωργῶν, ἀντιστοιχούσης πρὸς τὸ θρεπτικὸν σύστημα, τῆς τῶν ἐμπόρων ἀν-

τιστοιχούσης πρὸς τὸ σύστημα τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος καὶ τῆς τῶν ἀργόντων ἀντιστοιχούσης πρὸς τὸ νευρικὸν σύστημα. Ἡ κυβέρνησις λοιπὸν ἐμπροσθεν ἐν τῷ τόπῳ βλάπτει ἀκριβῶς τὴν καρδίαν τῆς κοινωνίας καὶ οὕτω κωλύει τὴν ἐρρῶμον καὶ κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ἄλλων κοινωνικῶν τάξεων. Τὸ ἄτοπον ὅμως τοῦτο καταδεικνύει ἐναργῶς τὴν κερδοσκοπικὴν τάσιν τοῦ ἐν ταῖς ἀποικίαις ἀγγλικοῦ πνεύματος κινουμένου πάντοτε ἐν αὐταῖς ὑπὸ ἰδιοφελείας καὶ οὐδέποτε πρὸς ὄφελος τοῦ τόπου τοῦ διοικουμένου ὑπὸ Βρετανῶν, ὅπερ φρονοῦμεν ὅτι δὲν δύναται ν' ἀρνηθῶσι καὶ οἱ μᾶλλον δυσπειθεῖς. Κυβέρνησις μαχόμενη πρὸς τὰς παραγωγικάς τοῦ τόπου δυνάμεις, ἀδιαφορία πρὸς αὐτάς ἐπιδεικνύμενη ἀπάθειαν πρὸς τὰ ἱερά τοῦ λαοῦ αἰσθηματα καὶ τοὺς ἐθνικοὺς αὐτοῦ πόθους, ἀποστερεῖ ὅσμημέραι ἐαυτῶν τῶν θεληγῆτρων, δι' ὧν ἔδει νά περιβάλληται, ζήνη μάλιστα πρὸς τὸν τόπον οὕσα καὶ ἐγείρει φραγμοὺς πυκνοτέρους μετὰ αὐτῆς καὶ τοῦ ὑπάρχοντος. Λέγομεν ταῦτα θέλομεν νά εἴπωμεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἡμῶν ἀστόργως φερομένη πρὸς τὸν τόπον, δυσχεραίνει ἐπὶ μᾶλλον τὴν θέσιν αὐτῆς ἐπὶ ἠθικῇ ἐκείνης ζημιά, ὑλικῇ δὲ τῶν κατοίκων, ἐνῶ ὠφείλει ὅλως ἀντιθέτως, ἦτοι εἰλικρινῶς νά διοικήσῃ ἡμᾶς, καὶ τοῦτο, ἂν μὴ δι' ἄλλο τι, γάρ ἐν τοῦλάχιστον τοῦ ἀγγλικοῦ γοήτρου, ὅπερ ἡ Μεγάλη Βρετανία θέλει νά ἐξασκήσῃ ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Διότι καὶ ἄλλως, οἰαδήποτε δηλαδὴ καὶ ἀνητῆ ἡ σχέσις ἐκείνη πρὸς ἡμᾶς οὔτε τὰ αἰσθηματα οὔτε οἱ πόθοι ἡμῶν θά ἠλλοιοῦντο ἐκείνη μόνον θ' ἀπηλλάτετο τῶν δικαίων παραπόνων, ἅτινα μειοῦσι τὸ θεληγῆτρον αὐτῆς ἡμεῖς δὲ θά ἐστέργομεν τὸ παρὸν, ἀλλὰ καὶ μνήμονες τῆς ἱστορίας, ἀκριμῆτοι φρουροὶ τῶν παραδόσεων, ἠθέλομεν ἐντεῖνη πάντοτε πάσας ἡμῶν τὰς δυνάμεις εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἐθνικῶν πόθων, αἵτινες παρηγοροῦντες ἡμᾶς παρέχουσι τὴν γλυκίαν ἐλπίδα τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΣΙΑΗΡΑΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΠΥΡΟΓΕΙΟΥ.

Ὡς εἶχμεν δημοσίευσεν ἐν τῷ ἡγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ, ἡ 3η ὥρα μ.μ. τοῦ παρελθόντος σαββάτου ὠρίσθη πρὸς ἐγκαίνιασιν τῆς σιδηρᾶς γεφύρας Πυρογείου. Μικρὸν πρὸ τῆς ὥρας ταύτης ἀφίκοντο ἐκ Λευκωσίας ἡ Α. Εξοχότης ὁ Μέγας Ἀρμοστής Σιρ Οὐάλτερ Σένδαλ μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του καὶ ἡ λαίδη Σένδαλ, ἡ Α. Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κεῖς Σωφρόνιος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, τοῦ βουλευτοῦ κ. Λιασιδίου καὶ τοῦ πρώτου ἑλλήνου μεταρραστοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραγεωργιάδου, οἱ κ. κ. Θωμάς, Τεὐλόρ, Γλόσσος, Μίδλελτον, Κάνγκάμ καὶ Σίγαρ, ὁ γυμνασιάρχης κ. Διλλίος καὶ πολλαὶ Κυραὶ, ἐκ Λάρνακος δὲ ὁ κ. Γ. Ι. Πιερίδης καὶ τινες ἄλλοι.

Μετὰ τὴν ἀφίξιν αὐτῶν ἡ λαίδη Σένδαλ δι' ἀργυροῦ σφύριου εἴηκε τὸν τελευταῖον ἦλον ἐπὶ τῆς ἀκρας τῆς γεφύρας τῆς ἐστραμμένης πρὸς τὴν ὀδὸν, ἣτις ἀγεῖ εἰς Λάρνακα, μετ' ὃ ἡ Α. Εξοχότης ἔλαβε τὸν λόγον καὶ εἶπεν, ὅτι ἐπὶ τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπερ ἀπο τῆς στιγμαῆς ἐκείνης τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου, ἐγένετο χάριν ἀσφαλεστέρως συγκοινωνίας τῶν πόλεων Λάρνακος—Λευκωσίας, ἐξέφρασε δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θέλει ἀποβῆ λίαν ὠφελιμὸν εἰς τὸ ἔμπροσθεν. Ἡ Α. Μακαριότης ἀπήντησεν ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἐπετελέσθη, βεβαίως, κατὰ διαταγὴν τῆς Ἀνάσης, ἀλλ' ὁφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς συστάσεις τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, διὸ καὶ ἤρξατο ὑπὲρ τῆς μακροβιότητος καὶ εὐημερίας αὐτοῦ καὶ τῆς λαίδης Σένδαλ καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι τοιαῦτα ἔργα θὰ γίνωσι καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου πρὸς εὐκολίαν τῆς συγκοινωνίας καὶ εὐημερίαν τοῦ τόπου.

Ἡ Α. Ε. ἠὲ χάριστησε τὸν Πρωτοεργάτην ἡμῶν διὰ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῆς λαίδης εὐχὰς του, ἐξέφρασε δὲ ἐγκάρδιον εὐχὴν ὑπὲρ τῆς ὅλης εὐημερίας τοῦ τόπου.

Συγχαρητηρίων ἐκ μέρους τῆς Α. Ε. εἴσχευεν ὁ ἀρχιμηχανικός τῆς Κυβερνήσεως κ. Γιαννινοῦham, εἰς ὃ τὴν ἰκανότητά καὶ ἐπιμέλειαν ὁφείλεται ὡς πληρορῶμεθα, ἡ ἐπιτυχία τοῦ λαμπροῦ τούτου ἔργου, διὸ εἶνε ἄξιος πολλῶν εὐχαριστιῶν.

Ἡ ὅλη δαπάνη τῆς γεφύρας ταύτης ἀνήλθε περίπου εἰς λίρας στερλίνας 4,000.

Ἡ ΑΠΟΝΕΜΗΘΕΙΣΑ ΧΑΡΙΣ.

Εὐνομοῦνται βεβαίως οἱ ἀναγνώσταί ἡμῶν ὅτι τὸ ἐσχάτως ἐν Λεμησῶ συνεδρίασαν κακούργουδικεῖον κατὰ κατὰ εἰς τὴν πεινῆν τῶν φηγῶν

ταῦς ἐξ Ἀνωγύρας κατὰν ἐφίδη καὶ Τξεμάλην, διότι ἐφόνευσαν λαδοπώλην τινὰ ἐκ Λευκάρων μόνον καὶ μόνον ἵνα ἐνοχοποιήσωσι διὰ τῆς δολοφονίας ταύτης ἄλλον χριστιανὸν συγχωρῶν τῶν, καθ' ὃ ὁ πρῶτος μάλιστα ἔτρεφε Ὀκνάσιμον πάθος. Λι κατὰ θέσεις τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας ἦσαν τόσον σαφεῖς, ὥστε οὐδὲ ἔχοντες ἀμφιβολίας ἐμείνεν, ὅτι οἱ φηθέντες δύο ὁφθαλμοὶ ἐνεδρευσαντες ἐφόνευσαν τὸν δυστυχῆν Λευκαρίτην ἐπικαλούμενον διὰ γοερῶν κραυγῶν τὸν οἶκτον καὶ τὸν ἔλεον τῶν ἐπιτεθέντων κατ' αὐτοῦ δολοφόνων. Καὶ ἔμως τῆς δράσεως τοῦ στυγεροῦ τούτου ἐγκλήματος, συνεπεῖα ἐνεργειῶν τῶν ἀμερόνων τῶν ἀπενεμήθη χάρις. Ἡ δὲ πράξις αὕτη ἐνεποίησε βαθεῖαν αἰσθησὶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι κατοίκους, ἰδίᾳ ἐν Λεμησῶ, ἔθα ἡ ἐνδικασίς τοῦ θρησκώδους ἐγκλήματος διήγειρε τὴν φρίκην, εὐλόγως δ' ἡ ἀπονομή τῆς χάριτος διήγειρε τὴν γενικήν ἀφάνκτησιν διότι οὐ πρὸ πολλοῦ καὶ οἱ ἡμέτεροι συμπόλιται ἐξηγήσαντο δι' ἀναφορὰς τῶν νὰ χρισθῆ ἡ ζωὴ εἰς τὸν ἐκ τρυλλῶν Λοραλομπῆν, ἀνθρώπων ἐγνωτῆνης τιμωρίας, καταδικασθέντες διότι ἐν καταστάσει μέθης διέπραξε φόνον, ἀλλ' ἡ παράκλησις τῶν δὲν εὐρεν ἡμῶ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν εὐνοούντων τὰς τύχας ἡμῶν καὶ ὁ Χαραλαμπεῖς ὑπέστη τὸν δι' ἀγγόνης θάνατον, περὶ οὗ ἐνεργεῖται ἐγένοντο καὶ ἐν Λεμησῶ ἄλλοτε, ἐπίσης ἀτελέσφοροι, ὑπὲρ ἄλλου χριστοῦ, ὅστις μάλιστα, καθ' ἂ ἀμολόγησαν βραδύτερον οἱ δύο ἄλλοι ἐπὶ τῷ αὐτῷ φόνῳ καταδικασθέντες εἰς εἰρκτήν, ἢ ἀλώε τοῦ φόνου, δι' ὃ ἀπηγορεύθη.

Ἀλλ' ἀρῶμεν τὸ παρελθὸν καὶ σκεφθῶμεν περὶ τοῦ μέλλοντος. Εἰς τίνα τοῦ λοιποῦ δὲν πρέπει νὰ ἀποπέμῃται κατὰ δικαίον λόγον χάρις, ἀπὸ ἀπενεμήθη τιαύτη, μηδὲ μὲν ἐλαφρυντικῆς περιπτώσεως συνηγορούσης, εἰς θρησκώδους κακούργους φονευσαντας ἀνακτιῶς ἀνθρώπων ἀθῶν, ὅπως ἐνοχοποιήσωσιν ἄλλον ἀθῶν; Δὲν τολμῶμεν βεβαίως ν' ἀμυρσοθητήσωμεν τὰ ἀνώτερα δικαιοῦματα, ἀπὲρ κερτῆται ὁ ἡγεμῶν χωρας τινός, ἀλλὰ φρονούμεν, ὅτι τούτῳ, δεῖν νὰ γίνηται δικαιοτέρα χρῆσις. Ἄλλως πάσα κυβερνήσις, ἣτις παρέχει καὶ τὰ ἐλάχιστα σημεῖα μεροληπτικῶν διαθέσεων, ὑποβιβάζει ἑαυτὴν καὶ μείοι τὸ σέβας καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ὑπηκόου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΙ.

ΛΕΜΗΣΟΣ, τῆ 17 96:ῖου 93.

Ρήξεις αἱματηραὶ συνήθησαν μετὰ ξὺ Κολοσσιατῶν χωρικῶν καὶ τῶν Τούρκων τῆς Ἐπισκοπῆς ἀνερχομένων εἰς 300 καὶ ὦν ἤγειτο ἡμετέληρος. Τὸ αἷτιον δὲν ἐξηκριβώθη. Πολλοὶ εἶνε οἱ πληγωθέντες. Οἱ Τούρκοι εἰσεβάλλοντες

εἰς τὰ Κολόσσι, ὅπερ εὐρὸν ἀνυπεράσπιστον καὶ φωνάζοντες «κυπατε τοὺς γκισούριδες» ἐμαχαίρυσαν, ἔπασσαν κερατὰς, ἔρριψαν παιδία εἰς τὸν χεῖμαρρον, γυναῖκας ἐξέλιον, γέροντας κατεπάτησαν, διεπράξαν δὲ ὅτι ἤδύναντο. Ἐκ τῶν Τούρκων ἐπληγώθη καιριῶς διὰ μαχαίρας εἰς Καταγγελαί ἐγένοντο κατὰ τοῦ ἐκεῖ ζαπτιέ μεροληπτικῆς κατὰ τὴν ὥραν τῆς ρήξεως. Ἡ πόλις διατελεῖ ἀνάστατος καὶ ἡ κόσμος δὲ, ζεῦρει πλέον τὴ νὰ κἀμη. Ἡ δυσαρέσεια κορυφούται καὶ πρὸ τῷ λαῷ επικρατεῖ ὀργή καὶ ἀγανάκτησις.

Ἐκτός τούτων τὴν νύκτα τῆς κυριακῆς ἐφρονεῖθη εἰς λιμβούχος ἐν Λεμησῶ. Πρὸς δὲ εἰς Μεσαγειτονίαν εἰς μαῦρος ἐτουρέκιτε πρεῖς ἀνδρας καὶ μίαν γυναῖκα, ὅσοι δ' ἐξ αὐτῶν διατρέχουσι κίνδυνον.

Καὶ εἰς ἄλλα δὲ χωρία, καὶ εἰς Ἀγριον Μάμαν καὶ ἀλλαχοῦ συνέδησαν ἐρίδες καὶ ρήξεις. Καὶ οἱ φελλάχοι ἐδώ ἐμάλλωσαν μετὰ τῶν, ἐπληγώθη δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν σοβαρῶς τὴν νύκτα τῆς δευτέρας.

Σὺς γὰρ ἡμεῖς τὰ γεγονότα, κρινατε δὲ ὑμεῖς. Καὶ εἴρη τῶρα δεκαπέντε χρόνια καὶ πάνω τοῦ μᾶς ἔχουν οἱ Ἕγγλεζοι. Ἰδοὺ οἱ παραδεδωκένων, ἰδοὺ αἱ ὑποσχέσεις τῶν. Ἀτενίζομεν μετὰ δόους πρὸς τὸ μέλλον, διότι βλέπομεν ὅτι ἡ κατάστασις δεινοῦται ἐλκύν. Μᾶς σφαξοῦν, μᾶς φονεύου, μᾶς κλέπτου ἀρ ἐὸς οἱ κακούργοι, καὶ μᾶς γυμῶνει ὅρ ἐτέρου ἡ Κυβερνήσις, χωρὶς τίποτε, τίποτε νὰ μᾶς κάμη. Ἔως πότε ἄρᾶ γε ἔως πότε;

Ἐ. ΟΡΑ τῆ 15:27 Νοεμβρίου 93. Τῆ συνάξει τοῦ «Ν. Ἐθνους»

Ὅτι πρὸ τινῶν ἐπῶ, ὁ ἐγγύριος τύπος μετέδιδεν ἡμῖν, ὅτι τὸ «περὶ συλλυπηθῶν» νόμισμα ἔλαβεν ἰσχὺν νόμου, πάντες ἠλπίζαμεν ὅτι θὰ ἐπίθετο πλέον φραγμὸς εἰς τὴν ὑπερβαλλόντως δεινωθεῖσαν κατάστασιν ὑπο τὴν ἐποψὴν τῆς ἀσφαλείας τῆς περιουσίας ἡμῶν, καθότι οἱ χωρικοὶ ἀπληρόκοτες εἰς τῆς καταβολῆς τῶν ἀποζημιώσεων, θὰ ἐφρόντιζον πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν κακούργων, καὶ οὕτω θαυμάθον ὅ ἀπληλαττοῦμεθα τῆς φροβῆρας ταύτης μαστιγῆς, καθ' ἣς, δυστυχῶς, οὐδαμῶς ἔσχυσεν ἡ μεγάλη δραστηριότης καὶ ὁ ζήλος τῶν διοικούντων ἡμᾶς, ἀπὲρ τότε μόνον γνωρίζουσι νὰ ἐπιδεικνύωσιν ὅταν πρόκειται νὰ φρολογήσωσι τὸν ὑπηκόον αὐτῶν.

Ἀλλὰ πολὺς δὲν παρήλλα χρόνος καὶ εἶδομεν μετὰ λύπης ἡμῶν, ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἔσχε τὸ ποθεύμενον ἀποτέλεσμα, καθότι καίτοι οἱ κακούργοι μὴ παύοντες νὰ διαπράττωσι τὸ μυστῆρὸν αὐτῶν ἔργων, ἦτοι εἰς τὸ δεῖνα χωρίων νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ πῦρ ἐλαϊοδένδρα ἀριθμοῦντα αἰῶνων ὑπαρξίν ἢ εἰς τὸ δεῖνα νὰ ζῆσαι χα-

ρουπόδενδρα, πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ὀπείων ὁ φιλόπονος γεωργὸς ἐμὸς ἤρσεν ἐπὶ τόσα ἐτη οὐχ ἦστον δὲν ἀνεκαλύπτοντο καὶ κατὰ συνέπειαν ἔμενον ἀτιμώρητοι, σπάνιοι δὲ νομίζομεν εἶνε αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς οἱ τούτοις παραδεδόθησαν εἰς τὴν δικαιοσύνην.

Ἠρόσφατα παραδείγματα ἔχομεν ἐν τῷ χωρίῳ ἡμῶν τὴν ἀπόξισιν ἐπὶ τὰ χρονοδένδρων τοῦ συγχωρίου ἡμῶν Ἀντωνῆ Χαρρῖα, ἀθῶντου φιλησυχῶν, καὶ τὴν κλοπὴν 64 λίρῶν στερλινῶν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Μιχαήλ Δανιήλ, κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ, ἀπουσιάζοντος οικογενειακῶς ἐκ τοῦ χωρίου. Καταστροφῆαι δένδρων, κλοπαὶ ζῶων καὶ ἰδίᾳ προβάτων καὶ ἄλλα τοιαῦτα κακούργηματα ἐγένοντο καὶ πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ «περὶ συλλυπηθῶν» νόμου, ἀλλὰ παραβίασις οἰκίας εἶνε πρωτάκουστον ἐν Ὀρᾷ, οὐδ' ἐπιστεύομεν πρὸς νὰ λάβῃ χωρῶν, ἀπὸ μάλιστα δύο ἀκούητοι (:) φρονεῖ τῆς ἀστυνομίας ἐπιβλέπουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τριετίας.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ «περὶ συλλυπηθῶν» νόμου οἱ κάτοικοι χωρίου τινὸς ἀποζημιούσιν ἀτομῶν τι ἡρώσισ. μενον βλάβῃ ἐν τῇ κτημοσύνη αὐτοῦ καὶ οὕτως ἡ θέσις του εἶνε ἦστον ἀπειπιστική. Ἀλλ' εἶνε δικαίον ὁ πτωχὸς γεωργός, ὅστις συγθημερὸν ἐργάζεται πρὸς ἀπόκτησιν μικρᾶς τινος κτηματικῆς περιουσίας ἢ κληροδοτῶν εἰς τὰ τέκνα του ν' ἀποκαταστήσῃ αὐτὰ, εἶνε δικαίον, λέγομεν, ἐκὼν ἄκων, ἂ ἐκποιῆ, οὕτως εἶπεῖ, αὐτὴν ἀντὶ ἐκτελοῦς ἀξίας εἶνε ὁ ἐπίσης δικαίον νὰ καταβάλλωσιν αὐτὴν ἀθῶν ἀνθρώποι, διότι δὲ, ἐξετέλεσαν καθήκοντα ἀστυνομικά;

Ἡ τοιαύτη κατάστασις, ἀκλήτως, εἶνε ἀφόρητος πλέον καὶ ἡ κυβερνήσις ὁφείλει, ὡς καταγίνεται πάντοτε εἰς τὴν ἐξέυρεσιν νέων μεθόδων πρὸς τελευταίαν ἢ ἀπρηετέραν εἰσπραξίν τῶν φόρων, νὰ καταγείνη ἐπὶ τὸ μένο δικώτερον καὶ εἰς τὴν ἐξέυρεσιν μέσων πρὸς ἀσφαλεστέρην φύλαξιν τῆς περιουσίας ἡμῶν καὶ ἀπρηετέραν καταδίκωσιν τῶν κακοποιῶν ἀνθρώπων.

ΦΗΙΣΘΜΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Μέγας Ἀρμοστής ἐνετείλατο ἵνα ἡ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ κόλπου τῆς Γοῆτας, τοῦ Ὄρμου τῆς Νεαπόλεως καὶ τοῦ Κόλπου τοῦ Σαλέρνου προσερχομένων πλοίων ἐπιβιβηθῆν καθαρίσις ἐλαττωθῆ εἰς πενθήμερον τελεστέαν ἐν Λάρνακι καὶ ἵνα ἡ ἐπὶ ἄλλων Ἰταλικῶν λιμένων ἀντικατασταθῆ δι' ἰατρικῆς ἐξετάσεως ἐν τῷ λιμένι τῆς ἀφίξεως.

Οἱ ἀκόλουθοι Ἰταλλοὶ ἐπέτυχον εἰς τὰς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἐξετάσει, τὰς ἐρξόμενας ὑπὸ 150 ἀπὸ 11 αὐγεστάτου 1884 πρακτικῶν, ὡς ταῦτα ἐτροποῖ ἦν ὑπὸ μετταγενετέρων ἀγγελίων.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο Λοχαγός Α. Χ. Γιάγκ Διευθυντής του Χωρομετρικού Τμήματος κτλ. Ο κ. Ε. Χ. Λόαρ, Διευθυντής των Γαυδρομετρικών της Νήσου. Ο κ. Κ. Ε. Σπέντιερ, Γραμματέας παρά τῇ Αρχιγερματεία.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο χαλκός μετετράπη εις ψυχρόν, ἢ δὲ ἀνάγκη βρογῶν καθίσταται ὅση μέρα αισθητοτέρα.

Ο νέος Πρόεδρος τοῦ Ε. Δικαστηρίου Λάρνακος κ. Λάτσελ ἀρρίκτετο ἐκ Πάρου σήμερον.

Ο νέος πρόεδρος Πάρου Dr. W. E. Grigsby M.A., B.C.L., L.L.D. ἀναμείνετα: αὐριον διὰ τοῦ Γαλλικοῦ.

Τοῦ κ. Κίγκ λαδός, τις ἀδεικνύ ἀπεισίαις, καθήκοντα Διοικητοῦ καὶ Προέδρου τῆς Δημοτικῆς Ἐπιτροπῆς Λευκωσίας θὰ ἐκτελήσῃ κ. Γκόττσε, Κε. τρικός Γαμίας.

Τὸ παρελθόν σάββατον κατέπλευσε τὸ ἀτιμόπλοιον «Wensleydale» τῆς «Prince Line» ἀναχωρήσαν αὐθημερὸν εἰς Ζάκυθον, τὴν δὲ παρελθούσαν τριτὴν τὸ «Φουρτσόνα» αὐθημερὸν ἐκπλεύσαν δι' Ἀλεξάνδρειαν.

Κατὰ τὸν «Εὐαγγόριον» τὰ ἐγκαίνια τοῦ Γυμνασίου Λευκωσίας θὰ τελεσθῶσι τὴν 12)24 Δεκεμβρίου, ἡμέραν κυριακὴν καὶ ὥραν ἕτην μ. μ. καὶ οὐχὶ τὴν 21 Ἰσταμένου.

Τῇ παρελθούτῃ κυριακῇ ἐμνήστεύσατο ἐν Βαρρυσίαις ὁ κ. Πολύβιος Γεωργίου τὴν δεσποσύνην Μαργαρίτισαν Κλεώπα. Εὐχόμεθα αὐτοῖς ἀπὸ καρδίας τὴν στέφιν ταχεῖαν.

ΑΠΛΩΣΙΣ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ν. Ἐθνους». Δημοσιεύσατε παρακάτω ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἐφημερίδι, ἐτι ἀπὸ τοῦδε θέλω ὑπογράψῃ Χ: ΤΖΙΡΚΩΤΗΣ, ἀντὶ Χ. Χ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ, ὡς πρότερον, ἔστω δὲ τοῦτο εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν μετ' ἐμοῦ συναλλαττομένων ὡς ἀντιπροσώπου ἐν Λάρνακι τῶν Κων. Κων. ΙΩΣΗΦ ΡΑΧΗΕ καὶ Σία. Λάρνακι τῇ 19)1 Δεκεμβρίου 93. Χ. ΤΖΙΡΚΩΤΗΣ.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ.

Ἡ ἀντιπολιτευμένη «Ἀκρόπολις» γράφει: Ὡς διεδίδον χθὲς οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι, ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως δίδων τὰς περὶ συντάξεως τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων ἐδήγίσε τὸν, συνανοήθη ἰδίᾳ διὰ μακρῶν μετὰ τῶν ὑπουργῶν Ἰσαμαδοῦ καὶ Μπούμπουλη, ὅσον ἀφορᾷ τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικόν. Καὶ ἀπερρίσθη ὅπως ὁ μὲν στρατὸς περιρριθῆ ἀκριδῶς εἰς ἐν ἀριθμὸν ἀπαιτεῖ ἡ δημοσία ἀσφάλεια τῆς χώρας καὶ ἡ φύλαξις αὐτῆς, καταργηθῶσι δὲ πᾶσαι αἱ θέσεις τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ὅσαι δὲν ἐνδείκνυνται ὡς ἀπολύτως ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ οἱ κατέχοντες αὐτὰς τεθῶσιν εἰς διαθεσιμότητα. Ὅπως δὲ ἀπὸ ἀλλαγῆ τῶν δὲ μόνον ταμείων πολλῶν μεθοδῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν, θὰ τεθῆ εἰς ἐνέργειαν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἀστυνομικοῦ στρατιωτικοῦ συστήματος διὰ τοῦ περὶ ἀστυνομικῶν νόμου πολλοὶ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν, τούτων θὰ διορισθῶσιν ἀπαιτούμενοι κατ' ὅσον τὸ κράτος, καὶ ἐπειδὴ τὰ ἐξῆρα τῆς συντηρήσεως τῶν ἀστυνομικῶν θὰ καταβῶσιν οἱ δῆμοι, οἱ ἀξιωματικοὶ ἀστυνομικοὶ θὰ μισθοδοτῶνται ἐκ τῶν δημοτικῶν εἰσπράτων. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ναυτικὸν ἢ τρικουπικὴν κυβερνήσεως θὰ προβῆ, ὡς λέγεται, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κατάρτησιν τῆς προπαιδευτικῆς μοίρας καὶ τῆς ὠρηκτικῆς μοίρας, συντρέψα μόνον τα μικρὰ σκαρῆ, πρὸς φύλαξιν τῶν ἀκτῶν. Καὶ τὸ προσωπικόν τοῦ ναυστάθμου ὡσαύτως θὰ μειωθῆ σπουδαίως, θὰ ληρθῆ δὲ καὶ ἐνταῦθα τὸ μέτρον τῆς διαθεσιμότητος τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν.

Η ΕΛΛΑΣ

ΕΝ Τῇ ΕΚΘΕΣΕΙ ΤΟΥ ΣΙΝΑΓΟΥ.

Κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδήσιν ἐκ Σινάγου πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐν Ἀθήναις Ὀλυμπικῶν κ. Δραγούμην ἢ Ἑλλάς ἔλαβεν εἰς τὴν πᾶγκόσμιον Ἐκθεσιν 50 βραβεῖα ἐν ὅλῳ, ἧτοι σχετικῶς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκθετῶν τὰ πλεῖστα τῶν ἀπονεμηθέντων εἰς τὰ διάφορα κράτη.

ΟΙ ΑΥΛΙΚΟΙ.

Ὡς βεβαιούται, ὁ κ. Τρικούπης ἐκ τῶν πρώτων νομοσχεδίων θὰ ὑποβάλῃ καὶ τὸ περὶ διορισμοῦ τῶν αὐλικῶν ὑπαλλήλων κατ' ἄλλον τρόπον καὶ οὐχὶ, ὡς γίνεται σήμερον, ἧτοι οὐχὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ ἀνακτος. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο θὰ καταστῇ ἀντικείμενον ζωηροτάτων συζητήσεων.

Αἱ ἀνοσκαφαὶ τῶν Δελφῶν, ἀρξάμενον τοῦ χειμῶνος διεκόπησαν καὶ πάλιν μέχρι τοῦ ἔαρος. Ἐντυχῶς πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν ἀεὶ εὐρέθη ἀρχιτολόγικος ἠηταυρος ἀνεκτίμητος ὕμνος εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, φέρων κατ' ἑκάστης συλλαβῆς τὰ μουσικὰ

σημεῖα δι' ὧ ἐψάλλετο. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη, πιθανῶς τοῦ δευτέρου αἰῶνος πρὸ Χριστοῦ, ἐπιγέει μίγα ὡς ἐπὶ τῆς ὄρχαιας ἐλληνικῆς μουσικῆς περὶ ἧς μέχρι τοῦδε ἐλαχίστην εἴχομεν γνῶσιν. Τὰ μουσικὰ σημεῖα εἶναι τὰ τοῦ περιήρημου μουσικοῦ Ἀριστοξένου, μαθητοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους. Πρὸ μικροῦ εἶχεν εὐρεθῆ ἐν Δελφοῖς καὶ ἕτερος παιάνεις τὸν Ἀπόλλωνα, ἀλλ' οὗτος ἀνευ μουσικῶν σημείων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΡΙΚΟΥΠΗ.

Ὁ τε «Ν. Ε. Τύπος» καὶ ὁ «Π. Λέυδ» λόγου ποιούμενοι περὶ τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη ὁ μὲν πρώτος λέγει ὅτι πιθανῶς οὗτος δὲν θὰ δυνηθῆ ἢ ἀδελτιώτῃ καὶ τόσον εὐχερῶς τὰ ἐλληνικὰ οἰκονομικὰ καίτοι εἴτε ὁ ἰκανώτερος τῶν ἐλλήνων πολιτικῶν, ὁ δὲ δεύτερος ὅτι ὁ κ. Τρικούπης εἴτε ὁ μόνος ὁ ἔχων κῆρος ἐν Ἑλλάδι ἀνὴρ, ἀλλ' ὅτι ἐν πρῶτα ἐπιθυμῆ ἢ ἐπιτύχῃ πλεον τῶν προκατ' ὄντων αὐτοῦ, ἀρρίκει τότε ἢ ἀγγίξῃ ἀπὸ τῆς ἀποσκορακίσεως ἰδεῶν τινῶν πολιτικοῦ μεγαλείου καὶ ἀποδοθῆ εἰς πολιτικὴν περισυλλογῆς καὶ οἰκονομικῶν.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΟΥΡΚΟΣ.

Ὁ «Νέος Κρόνος» τῆς Πετρούπολεως ἀντιτάσσει κατηγορικὴν διαμαρτυρίαν κατὰ τῶν φημῶν, καθ' ἃς ὁ στρατηγὸς Γούρκος βεβαίως δῆθεν ἀσθενεῖ, δηλῶν ὅτι αἱ φῆμαι αὗται ἀποτελοῦσιν ἀναίσχυντον ψεύδος, ὅτι ὁ στρατηγὸς ἔχει ἀρίστα τὴν ὑγίαν καὶ ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας διεβιβάθησαν παρ' αὐτοῦ τηλεγραφήματα εἰς τὸ γενικὸν ἐπιτελεῖον.

ΟΡΟΝ ΕΚ ΡΩΣΣΙΑΣ Τῇ ΓΑΛΛΙΑ

Πρωτοβουλία ρωσικῆς τινος ἐρημερίας ἀνάγει κατὰ λόγον συνδρομῶν διὰ τὴν κατασκευὴν γυμνασίου κώδωνος, δωρηθησομένου τῇ Γαλλίᾳ καὶ φέρωντος τὴν ἐπιγραφήν τὴν δεῖ: «Γουλιῶν—Κροστάνδης». Ὁ κώδων οὗτος, φέρων τὸ ὄνομα κώδων τῆς εἰρήνης, κατασκευασθήσεται ἐν τοῖς γυμνασίοις τοῦ Βελιότι καὶ στοιχίσει 2 ἑκατομ. ρουβλικῶν ἀποσταλήσεται δὲ κατ' εὐθείαν ἐκ Κροστάνδης δι' εἰδικῶν σκάφους, ὅπως μὴ διελθῇ διὰ τοῦ γερμανικοῦ ἐδάφους.

ΤΟ ΡΩΣΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων συζητήσῃ περὶ τοῦ ἀγγλικῶν ναυτικοῦ, κατ' ἣν ὡς γνωστὸν, ὁ Γλάδστον ἐδήλωσεν ὅτι ἡ κυβερνήσις εἶνε εὐχερῆστῆ μὲν ὡς πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ ναυτικοῦ τούτου, ὁ σὶρ Σουτλέρδρὸν παρέχων πληρορροίας περὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τῆς Ρωσίας εἶπεν ὅτι μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τοῖς ναυπηγείοις τοῦ Εὐξείνου

ναυπηγούμενων πλοίων ἢ Ρωσία θὰ ἔχῃ ὃ πολεμικὰ πλοῖα πρώτης τάξεως καὶ ἰ δευτέρας, μὴ συμπεριλαμβανόμενων τῶν εὐδρόμων καὶ τῶν μικρῶν πλοίων. Ἡ Ἀγγλία, εἶπε, τὸ γε νῦν οὐδὲν κέκτηται εὐδρόμων ἔχων τὰς κολοσσικὰς διαστάσεις καὶ τὴν ταχύτητα τοῦ ρωσικοῦ «Ρουρὶκ», ἀλλὰ τὸ ναυπηγηθησομένον «Προδερόλ» θὰ ἔχῃ ταχύτητα μεγαλύτεραν καὶ ἐπιπλέον ἀνώτερον.

Ο ΓΟΥΑΙΕΛΜΟΣ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ.

Κατὰ τὰς ἐκ Βερολίνου εἰδήσεις βεβαιούται ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἢ αὐτοκράτειρα καὶ ὁ διάδοχος θὰ μεταβῶσι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχούς ἔαρος εἰς Ἰταλίαν, ἐνθα θὰ ξενισθῶσιν ἐπὶ πεντεκαίδεκα ἡμέρας παρὰ τῷ βασιλεῖ Οὐμβέρτῳ. Κατὰ τὴν ἐν Ἰταλίᾳ διατριβὴν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας θὰ συνοδεύσῃ τὸν βασιλεῖα Οὐμβέρτον κατὰ τὰ γυμνάσια καὶ τὰς ἐπιθεωρήσεις τοῦ τε στρατοῦ τῆς Ἑρρας καὶ τῶν πεζοαυτῶν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Βερολίνον 15.—Ὁ μέγας δούξ Βλαδὶμηρος ἀρρίκτετο μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ εἰς Ποτσδάμην. Ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ τοῦ Βιλλδερπύ προσηντήθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους, ὠδηγήθησαν δὲ εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Παρίσιον 14.—Ἐν τῇ γερουσίᾳ ὁ πρόεδρος Σαλιεμέλ Λακούρ ἀναμνήσας διὰ φράσεων θερμότητων τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ρωσικοῦ στόλου εἶπεν «ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ συμπάθεια τῶν δύο χωρῶν ἔσται διαρκής. Ἡ γερουσία ἀπευθύνει τὰ σίδη αὐτῆς πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ρωσίας καὶ τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκουμένην, χαίρειν ἔχουσα τὴν ὑψηλὴν ταύτην φιλίαν, ἧτις παρέχει τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ διατηρηθῆ ἢ ἐίρηνη καὶ ἐπομένως ἀποτελεῖ νέον ἐγγύημα τῆς διατηρήσεως τῶν ἀγαθῶν τοῦ πολιτισμοῦ.»

Ζωηρὰ χειροκροτήματα συνώδουσαν τὰς λέξεις ταύτας τοῦ προέδρου, μετ' ὃ καὶ διελθῆ ἡ συνεδρίασις.

Ἐν δὲ τῇ βουλῇ, ὁ Βλάν καταλαβὼν τὴν προεδρίαν προσωρινῶς ὡς προεδρύτερος τὴν ἡλικίαν, εἶπεν ὅτι τὸ ἀθάνατον τηλεγράφημα τὸ ἀπεῦθε θέν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς δημοκρατίας εἶνε τεκμήριον μεγαθυμίας ἐπιστραγγίζον τὴν συμμαχίαν τῶν δύο χωρῶν καὶ ἐπιβεβαίωσεν τὰ οἰκειρηνικὰ αὐτῶν αἰσθήματα. Ἡ Γαλλία δὲν εἶνε πλέον μεμονωμένη, ἀλλ' ἔχει παρ' αὐτῇ μίγαν καὶ ἰσχυρὸν ἔθνος καὶ ἐπιμένως προέπει μηδεμίαν νὰ αἰσθάνηται ἀνησυχίαν περὶ τοῦ μέλλοντος, ἀλλὰ νὰ διατηρῆ πᾶσας τὰς ἐλπίδας αὐτῆς (Ζωηρὰ χειροκροτήματα.)

ΤΟ ΧΡΗΜΑ

Οι πλείστοι των ανθρώπων απορρέουσι πολλάκις να προσέρωσι την λίξιν χρῆμα.

Και πράγματι οὐδέποτε ἡ σπανιότητα τῆν προσέρωσιν, ἐν ὁμοίᾳ πάντοτε περὶ αὐτῆς ὁμιλοῦσιν. π. χ.

Ὁ τραπέζιτης λέγει, τὰ κεφάλαιά μου. Ἡ ἐν ὄρᾳ γάμου, ἡ προίτῃ μου. Ὁ στρατιώτης, ἡ δεκμερία μου. Ὁ ὑπάλληλος καὶ ὑπηρέτης, ὁ μισθός μου καὶ τὰ τυχερά μου. Ὁ βρασιλεύς καὶ βουλευτής, ἡ ἐπιχορηγία μου. Ὁ δικηγόρος, ἡ ἀμοιβή μου. Ὁ ἐργασιολογός, αἱ συνδρομαί μου. Ὁ κληρονόμος, ἡ κληρονομία μου. Ὁ καλόγηρος, ἡ ἀπολαβή μου. Ὁ διδάσκαλος, τὰ διδάκτρα μου. Ἡ κυβερνήσις, ὁ προϋπολογισμός μου. Αἱ ἄποστολαὶ καὶ ἐταιρεία, ὁ ναυλός. Ὁ μεσίτης, ἡ μεσιτεία μου. Ὁ ἀγοραστής, τὰ χερμακίμια μου. Ὁ λεμβούχος, τὰ βερκαδιέτικα κλπ. κλπ. κλπ.

Τίλος ἀπὸ τοῦ βρασιλείου εἰς τὸν ἀγοραστήν, τὰ συνώνυμα ἀντικαθίστανται τῆν λίξιν. Φαίνεται δὲ ὅτι, ἀναγνωρίζοντες αὐτὴν ὡς αἰτίαν ἀπαιτῶν τῶν δυστυχιῶν μας, ἀισχυνόμεθα νὰ τῆν προσέρωμεν.

Τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ ὅτε τὸ ἐναντίον θέλομεν νὰ ἐκφράσωμεν, ὅτι δηλαδὴ δὲν ἔργωμεν, χρῆματα.

Ἐγὼ μὲ ἀναπαράδη λέγομεν, ἐτρόπησεν ἡ τσέπη μου, ἡ τσέπη μου εἶνε πανὶ μὲ πανί, γρηθούσιν οἱ παντοκί στὴν τσέπη μου, ἡ ἄλλο τί παρήμειον.

Διὰ νὰ δικαιώσωμεν δὲ πως τὰς παρατηρήσεις μας ταύτας ἀναφέρωμεν παράδειξον ἀλληλογραφίαν ἀντάλλαξις κατὰ μεταξὺ τοῦ Ἀλφόνσου Κάρ καὶ τινος συμβολαιογράφου φίλου του.

Ὁ Ἀλφόνσος Κάρ ὅτι ἦτο ἀκόμη εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ σταδίου του, εἶχεν ἀνάγκην 500 φράγκων, ἔσπευσε λοιπὸν παρὰ τῶν φίλων φίλων του καὶ ἔδωκεν ὑποχρεωτικὴν ἐνοποιησάμενος νὰ τὸν πληρώσῃ ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ καλλιτέρου ἔργου.

Ἐντὸς ὀλίγου ἰδημοσιεύετο τὸ «ὑπὸ τὰς Φιλλύρας». Ὑποδοχὴς εἶχε μεγίστη. Ἀλλ' ὁ συμβολαιογράφος δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς περιστάσεως, περιμένων τοιαύτην ἐνδεκάτην, τὴν ἐκδοσὴν νέου ἔργου.

Καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσὴν τοῦ μνηστορήματος «Μίαν ὥραν βραδύτερον» ὁ συμβολαιογράφος δὲν ἔβρινε καλὸν νὰ αἰτήσῃ τὸ δάνειόν του. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ περιμένῃ εἰς τὸ ὅτι ἔσται ἰδημοσιεύθη ἡ «Γενεθίδου» ἢ, τί περιέχεται ἐντὸς φίλης μελέτης, ἡ ἐπιτυχία τῶν πλῆθους ὑπῆρξε, καὶ ἡ ὑποδοχὴ τοῦ κοινῶν τῶν μεγάλῃ ὥστε ὁ συμβολαιογράφος, ἔσπευσε νὰ γρά-

ψῆ εἰς τὸν συγγραφεῖα.

«Ἀγαπητέ Ἀλφόνσε, δὲν ἀντίγω εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ νὰ σ' εἶπω ὅτι ἡ Γενεθίδου σου εἶνε τὸ καλλιτέρον σου ἔργον»

ὡς Δ.

Πρὸς ταῦτα ὁ συγγραφεὺς τῶν «Σοφικῶν» ἰπερικρινετο ἀμείωσις.

«Φίλιππε, ἡ κρίσις σου μὲ τιμᾶ καὶ κολλοκίμια ἀλλὰ πιστεύω νὰ γράψω ἀκούσθω: καλλιτέρον τὸ.»

Πάντοτε ὡς βλέπετε φαίνεται ἡ ἀπορρογὴ διὰ τὸ ἀγνώριον, ὅτε οὐτὸς ὁ συμβολαιογράφος οὐτὸς ὁ συγγραφεὺς ἔχραξαν τὰ γράμματα τῆς ἀπαρῆς ταύτης λίξιν.

Προσθέτων ἐν τούτοις ὅτι ὁ Ἀλφόνσος Κάρ πρὸ πολλοῦ ἐξώφλησε τὸ χρέος του.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΥΠΟ Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ. Πωλεῖται ἀντὶ 2 1)2 γρ. ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Πολυδώρου Νικολαΐδου ἐνταῦθα, εὐρίσκειται δὲ καὶ ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κ. κ. Δ. Πετρίδου καὶ Ε. Μεγαληίδου ἐν Λευκωσίᾳ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Το ποδήλατον RALEIGH ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Σικάγου εἶχε τοῦ ΑΝΘΩΤΟΥ βραβεῖον διὰ τὴν γενικὴν

— «Α! εἶπεν ὁ Δὸν Ζουάν ἐκπεπληγμένος, ὅτι τὸν ἀνεγνώρισεν εἰς τοιαύτην ὥραν.

— «Ὁ εὐχεστὸς ἦ ἡ Ὑμετέρα Ὑψηλότης νὰ μοὶ τοιχογραφήσῃ, εἶπεν ὁ Πρωτοδικαστής.

— Ὁδωροῦντες αὐτὸν εἰς τὴν εἰρκτὴν τῶν ἀνακτόρων, εἶπεν ὁ δάδορος, καὶ εἰ μὴ τὸν ἀνακτὴν εὐδαί μῆτε ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος μῆτε ἄλλων τις δικαστικὸς. Ἐγὼ αὐτὸς θὰ τὸν ἀνακτῶ. Οἱ δὲ ἀνθρωποὶ ὡμῶν εἰ μὴ εἴπωσιν εὐδὲν οἱ, ὅτι εἶδον καὶ ἤκουσαν. Τὸ τίλω, τὸ διατάττω!

— Ἡ Ὑψηλότης σὺ δύνασαι νὰ βρασιθῇ εἰς ἐμὲ. Πάντες οἱ ἄνθρωποι μου θὰ εἶνε ἄρῳνοι, ὡς τῆρα!... Ἀλλὰ θὰ εὐχεστῆται νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ;...

— Λέγετε.

— Ἐπιθυμοῦμεν νὰ κάμω εἰς τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα ἀποκαλύψαι, αἰτίνας θὰ παρεῖχον αὐτῇ πᾶσαν εὐκολίαν ὅπως προθῆ μὲ χ ρ ε ὶ κ η ς, καὶ ἐξέφερε τὰς τελευταίας ταύτας λίξιν διὰ τόνου, ὃν οὐδαμῶς διελάθε τὸ διαρτικὸν τοῦ Δὸν Ζουάν.

— Πολὺ καλὰ, ἀπήντησεν, θὰ σὺς ἀκούσω πρὶν ἢ τὸν ἀνακτῶ. Τῶρα ἀπέλιθε καὶ περιμένετε τὰς διατάξεις μου.

Ὁ Πρωτοδικαστής σχεδὸν ἔκλινε μέγιστος ἐδάφους, καλλίσας δὲ τοὺς ἀνθρώπους του διέταξεν αὐτοὺς ὅπως ἐδηγήσων τὸν ἥρωα τῆς ὁδοῦ τῶν κλεπτῶν ἐν ταῖς εἰρκταῖς τῶν ἀνακτόρων, ἐξ ὧν οὐδαίς ποτε ἐνημερεῖται ὅτι δεσμώτης τις ἤλυθη νὰ δεκατινῆσῃ.

ὑπεροχὴν τοῦ ὕλικου καὶ τῆς ἐργασίας καὶ τῶν ἰδιαίτερον συστατικῶν τῆς κατασκευῆς.

Ὁ ZIMMERMAN τὴν 10 Σεπτεμβρίου διήνησεν ἡμῖσι μίλιον εἰς 75 δευτερόλεπτα τὴν 12 Ἰβρίου διήνησεν 1 μίλιον εἰς 60 λεπτά καὶ 1 1)2 δευτερόλεπτον, ὁ δὲ ΛΟΥΡΑΝΣ ΦΑΕΤΣΕΡ διήνησε 1,000 μίλια εἰς 4 ἡμέρας καὶ 23 1)2 ὥρας.

Ζητήσατε τὸ περὶ ποδήλατου βιβλίον τοῦ Ζίμμερμαν. Τιμὴ σελ. 1 καὶ 2 1)2 πέννας.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ "RALEIGH"

Πλέον τῶν 2,300 βραβεῖων ἐκερδήθησαν ἐπὶ τῶν «RALEIGH», διαρκούσας τοῦ ἔτους 1892, ἐν Εὐρώπῃ, Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ, Ἀμερικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ. Διακρίνονται δὲ ἐπὶ στερεότητι, ταχύτητι καὶ κομψότητι.

Ὁ κ. Α. Α. Zimmerman N. Y. A. C. ὁ ἀριστος τῶν ποδηλατητῶν τῆς ὕψης, ἀφαινεῖ πάντοτε ἐπὶ τῶν ποδηλάτων

"RALEIGH"

Διὰ πλειοτέρας πληροφροῦς ἀπευθυντέον τῷ μόνῳ ἐν Κύπρῳ πράκτορι κ. ΙΑΚΩΒΩ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ εἰς Λάρνακα.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Π. Θ. Νικολαΐδου ἐκτός τῶν διαφόρων ἄλλων διδακτικῶν βιβλίων εὐρίσκονται καὶ αἱ γραμματικαὶ τῶν «εσσάρων διδασκάλων» πωλούμεναι γυνδρικῶς μὲν τὸ α' τεύχος πρὸς γρ 4 1)2 καὶ τὸ β' 6 1)2. λιανικῶς δὲ τὸ πρῶτον τεύχος πρὸς γρ. 6 καὶ τὸ β', 8. Εὐρίσκειται ἐπίσης πλουσία συλλο-

γῆ διὰ γραφικὴν ἐργασίαν, φάκελλοι καὶ χαρτόνια δι' ἐπισκεπτήρια πρὸς τῆς ποιότητος. χάρτης χρωματιστὸς διὰ βιβλιοδέτας καὶ ἀπορροφητικὸς χάρτης.

ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ἔκομισθῆσαν ἐσχάτως ἐνταῦθα καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι πρακτορεῖον τῆς εταιρείας Prince Line.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὑψέρου» οἰκίᾳ τῆς Κας Ἀγούσττας Κ. Λαζαλαμπίδου ἡ «ἰχθὴ» νέον ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητρίδος, ἔνθα οἱ προσερχόμενοι δύνανται νὰ εὐρίσκωσι δωμάτια ὑψηλοῦ λίαν εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ διακρίνη ἄκρα καθαριότητος καὶ ἔκτακτος περιποιήσεως, διὸ αἱ πελάται ἐστῶσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῷ τυπογραφίῳ ἡμῶν γίνεται πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μεταπάσης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς. εἰς: ἐτικέτα, καπνοῦ, ἐνοικιαστήρια, γραμματικὰ, ναυλοσυμφωνητικὰ, δηλωτικὰ Τελωνείου, διπλότυπα, φερτωτικὰ κλπ.

Ἐπεὶ οὖν ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ Τύποι: ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

τηρήσαμεν ὅτι ἔλειπον ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ πλῆθους ναυτικῶν ἱματισμῶν. Δὲν ὑπέργη: ἀμφοβολία ὅτι ἐδοκίμασεν ὡς ναύτης. Ἀκλουθῆσατε καλῶς τοὺς συλλογισμούς μου. Ἡ Πρωτογαλλία εἶνε χώρα, ἣτις δὲν δύναται πλέον ν' ἀτραλίση αὐτόν. Γνωρίζετε ὅτι ἡ ἀγγλὴ ἦρθε συνάπτουσα στενὰς σχέσεις μὲ τὸν ἰσθμὸν τοῦ λιανῆν, ἐν δὲν κατορθώσῃ νὰ ἀπομακρυνθῇ ὅσον δύναται τὸ ταχύτερον. Διὰ τοῦτο λοιπὸν εὐρὴν ἄνευ πολλοῦ ἐφευρετικῶν νοῦ ὅτι ἡ μὲλλον ἀτραλὴς ἀπόπειρα ἦτο νὰ κερδίη τὰ παρὰ ταῦτα. Πολὺ μακρὰν ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ φαντασθῇ ὅτι ἠνώθησα τὸ παγκόσμιον του, καὶ νομίζω ὅτι τὸν ἔγω εἰς χεῖράς μου. Χωρὶς τῆς λοιπὸν τῶρα ὑμεῖς καὶ διευθύνετε εἰς τὸ Πόρτο, διότι ἐκεῖ μόνον δύναται ὁ ἐπισπευδὼν ἀνθρωπὸς μὲς νὰ εὐρὴν πλοῖόν τι, ὅπως ἐγκαταλίπη τὸ Πόρτογαλλικὸν ἔδαφος. Ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην εἶνε βέβαιον ὅτι ὅσοι πορεῖ ἀκόμη, κυρίᾳ ὡμῶν φροντίς εἶνε νὰ σπεύσῃτε, νὰ θέσητε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ἐνέμου ἀτόμου του, πρὶν ἢ δυνθῆθῃ νὰ πατήσῃ τὸν πόδα ἐπὶ ξένου πλοίου. Ἀκλουθήσατε δὲ καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Πέτρου Σάγα, τὸν ὁποῖον προειδοποίησα καὶ ὅστις μέλλει νὰ σὺς συναντήσῃ πρὶν ἢ παρὶθῶσι πέντε λεπτά. Εἰσὶ πέντε ἔμπερος εἰς τὸ ἐπίγγελμα σὺ, ἔχετε πᾶσα ἐκλαροῦ καὶ βλάμμα διαρτικῶν. Σπεύσατε καὶ μετὰ μίαν ὥραν εὐδαίς εἰς ὡμῶν νὰ ὑπέρχῃ ἐν Λαζαλῶν. (ἀκλουθῆθ.)

ΕΠΙΦΥΛΑΞΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ» Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάρρῳσιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ (ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΚΕΦ. II. ΣΦΑΛΕΡΑ, ΟΔΟΣ. I.

«Ὁ: εἶδομεν, ὁ Θωμάκι-Σίλβα ἔλας ἐνθρομος διὰ τὸ ἔγκλημα ὅπερ μισοῦ διὲν διέπραττεν εἶχεν ἀνεκράξῃ. «Ὁ Θεὸς μου, ὁ βρασιλικὸς πρίγκηψ,» τραπεῖς συγγρόνως εἰς ἀτακτον φυγῆν. Κατόπιν αὐτοῦ ἔτραγε ὀρμητικῶς ὁ νεκνίαι κράζων «Α! κικουρῆ, δὲν θὰ μοὶ διαρῳγγε.» Εἰς τὰς φωνὰς ταύτας ἐπιστήθη παρῳθὸς ἡ προσοχὴ τῆς ἀστυνομίας καὶ ὁ Πρωτοδικαστῆς ἐρώνησε:

— «Φράζατε καλῶς τὰ δύο ἄκρα τῆς ὁδοῦ, πρὶν κλωτῶσατέ τους.»

Ἡ διαταχὴ αὐτῆ ἐκτελεσθεῖσα παραρῳρημα ἔσχε τὸ πρῶτον ἀποσιτισμα. Ἀλλ' ὁ Πρωτοδικαστῆς ἀναγνωρίσας παρῳθῶν τὸν διάδογον τοῦ θρόνου ἔκλινε ταπεινῶς πρὸ αὐτοῦ καὶ εἶπε:

— Πᾶν δύναιται, Ὑψηλότης, νὰ ἐδηγήσω αὐ-